

Bestiáriumaink

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 45. szám, 2019. november 8.

A bestiárium-hagyományt követők nagyszámú példát nyújtanak a kulturális átörökítés sajátosságaira. Csöppet sem természetes, még ha történetileg indokolódik is, hogy az antikvitás földrajzi térségének emberközeli élőlényei mind a mai napig a szimbólumtárunk részét képezik, mivel az afrikai és a közel-keleti állatok nem gyakoriak nálunk. Az sem természetes, hogy a valóság és a képzet mily nagy mértékben fonódik egybe, s nem akarjuk az elválasztásukat a különböző társadalmi csoportok rituáléiban. Vagy, hogy mennyire igényeljük az egzotikumokat, akár az önmegjelenítésben, akár a hatalmi reprezentáció során. Tradícióink sajátossága az is, hogy miként tiszteljük és hagyományozzuk át a teljesítményeket. Arisztotelész tekintélye következtében majd két ezer éven át követőkre lelő, az antikvitás nedvkórtanára alapozott állatrendszertan határozza meg a bestiárium-kéziratok struktúráját. A szentekhez kapcsolt attribútum-élőlények értelmezése pedig a szentek életében szerephez jutó állatokhoz kapcsolódik.